

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

37

9771407993004

Šajā numurā lasiet:

LNF ATTIEKSME PRET SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

→ 2. lpp.

No viena Prezidija uz nākamo...

Saeimas Prezidija lēmums
par iesnieguma izskatīšanas
termiņa pagarināšanu

→ 3. lpp.

KULTŪRAS BŪTĪBA

→ 3. lpp.

Gana mums tērauda!

→ 5. lpp.

TAUTAI IR JĀDZĪVO!

Saruna ar LU Filozofijas un socioloģijas
institūta vadošo pētnieci
Dr.sc.soc. Dagmāru Beitneri

→ 7. lpp.

Šlesers "lauzas" aktiermākslā

Lasītāji smejas un jautā, vai ticēt Šlesera asarām?

Aivars Garda: Pārfrāzējot kādas pazīstamas filmas nosaukumu, Latvija Šlesera asarām netic...

Tas bija teātris. Ja viņš būtu no sirds raudājis, nožēlojot savas nelietīgās darbības, tad šādām asarām būtu kāda jēga. Bet Šlesers nobirdināja asariņu par savu grūto bērnību un vecākiem.

Kādreiz, kad aktierim ir jānotēlo asaras, bet viņam tas nesanāk, režisors iesaka atcerēties kaut ko tādu savas pagātnes, lai paliktu sevis ļoti, ļoti zel. Kad aktieris sāk sevi iekšēji žēlot, tad viņam asaras izspiest un apakšlūpiņas raustīšanos panākt ir viegli.

Es uzskatu, ka Šlesers diezgan vāji notēloja savas asaras, bet kaut kādu efektu tomēr panāca. Viņš ar šo savu uzstāšanos dažus trumpus Lato Lapsam no rokām izsita, jo pievērsa uzmanību pašam nebūtiskākajam, aizsedzot svarīgo. Padomāsim loģiski, kurš tad Šleseram pārmestu par tēvu tā vietā, lai norādītu uz paša Šlesera pastrādātajām riebeklībām?

LATVIJU JOPROJĀM SPIEŽ ČEKAS ZĀBAKS

DDD: Vai pareizi saprātu, ka tā vietā, lai izrādītu cieņu un atzinību par jūsu nostāju, jūs tomēr tikāt tiesāts, un to izdarīja nevis grūstošā PSRS, bet gan 4.maija republika?

Leo Hiršsons: Jā, tas šai stāstā ir pats ironiskākais. Un vai ziniet, par ko mani ari šī brīvvalsts tiesāja? Par nereģistrētas ieiroču kolekcijas glabāšanu... Apsūdzībā viņi izmantoja

to pašu čekas lietu, tos pašus pratināšanas materiālus, no kuriem skaidri redzams, par ko mani patiesībā pratīšu...

DDD: Netaisnīgi.

L.H.: Jā! Un tad, kad ieņemtu dokumentus uz politiski represētā statusa apstiprināšanu, tie man tika atdoti atpakaļ ar piebildi, ka neesmu tiesāts pēc 58.panta 1.dalas. Sādu atbildi saņēmu, neņemot vērā to, ka šis pants bija izņemts no Kriminālkodeksa jau septiņdesmito gadu sakumā, lai politiski citādāk domājošie – disidenti – nevarētu izmantot "Am-

nesty International" aizstāvību. Visi politiski represētie tai laikā tāpēc tika sodīti pēc dažādiem kriminālakiem pantiem.

Tad es uz viņiem "nosplāvos", iemetu visu to čupu stūri un pateicu, ka man neko nevajag.

DDD: Vai šis apstāklis nešķīdīgi secināt, ka nekas daudz nav mainījies – mūsu tagadējā vara ir tie paši vēži tikai citā kultūrē?

L.H.: Jā, ļoti daudz apstākļu tā liek domāt. Varbūt pat vēži ir jauni un kultītes jaunas, bet būtība veicum vecā. Sistēma kā tāda nav mainījusies. Mainījies

ir tikai figūru izvietojums. Tas tikai tiek periodiski atjaunināts ar no dažādam pusēm izdevīgām figūrām. Ja mēs tā paskatāmies, tad redzam, ka patiesībā visu laiku tie paši kaulini tai galasāmānā vien malas.

**Včlvaiāk-pācīm ana
sojā spērēnas bija
skaidrs, ka 1990.gada janvārī ēkātīm an bija sarīkojīti tādu pašu preses konferenci kā Linarda Grantičam kurās, atdzīrbā no Linarda Grantiča, neatteicos no saviem uzskatiem.**

Turpinājums 4. lpp.

LATVIJAS DĒMONKRĀTIJAS SAIMNIECISKIE ASPEKTI

Rosinājums uz diskusiju

Dr. Valdis Šteins
Bijušais LTF Valdes
priekšsēdētājs un
Pilsētu Kongresa
Ārlietu komitejas
vadītājs

Dēmonkrātija Latvijā pēdējo 20 gadu laikā ir lādusi dzīlas saknes (Dēmonkrātija ir politisks režīms, kur augstākā vara pieder Politiskai Elitei).

Mēs no sava sapņa par Nacionālās valsts realizēšanu šobrīd esam tālāk nekā bijām neatkarības atjaunošanas laikā. Faktiski mēs esam kļuvuši vēl atkarīgāki. Pasarg' Dievs, ka es gribētu idealizēt PSRS, jo mēs visi bijām komunistiski-partokrātiskās valsts upuri, bet šobrīd mēs esam Pasaules un Eiropas Elites upuri.

PSRS laikos Latvija bi-

ja kolonizēta, bet ļoti augsti industrializēta. Latvija bija tipiska kolonija, kuras rīcībā atstāja apmēram 45 procentus no saražotā kop-

loti slepena, jo pēc tās sastādināšanas no Maskavas atsūtīja Kontrolskaitlī, kuri bija jāieliek publicēšanai. Lai kolonialisms ne-

"Latviešu tautas iznīcināšanai tika radīts speciāls industrializācijas plāns – jaunas rūpīcas, jauni migranti."

produkta, viss pārējais tika gluži vienkārši atņemts. LVU sastāvā atradās Ģeogrāfijas zinātniski pētnieciem, kurš Valsts plāna uzdevumā gatavoja Republikas Ekonomisko bilanci, kura bija

lektu acīs, tika vesta dubultā grāmatvedība. Latviešu tautas iznīcināšanai tika radīts speciāls industrializācijas plāns – jaunas rūpīcas, jauni migranti.

Turpinājums 8. lpp.

Atcerieties šos vārdus – viņi balsoja par GENOCĪDU!

Iepriekš, laikrakstā "DDD" Nr.17(221) tika publicēti deputātu vārdi, kuri balsoja par Abrenes atdošanu Krievijai. Soreiz, pēc lasītāja lūguma, publicējam tos, kuri 2009.gada 16.jūnijā nobalsoja par pensiju apmēru samazināšanu un pensionāru nodošanu bāda nāvei. Līdzīgi kā Abrenes atdeveji, arī Ministru prezidents Valdis Dombrovskis ar savu ministru svītu un šie deputāti ir pelnījuši izsvītrošanu no vēlēšanu biletentiem 2.oktobrī.

Nez, vai tikai "sagadišanās" pēc šo pašu deputātu balsojums par deputātu algu samazināšanu bija "pret"...

1. Igors Aleksandrovs, JL
2. Ēdžintars Ābiķis, TP
3. Solvita Āboltīna, JL
4. Māris Ārbergs, TP
5. Silva Bendrāte, JL
6. Guntis Blumbergs, ZZS
7. Guntis Bērziņš, JL
8. Vilnis-Edvīns Bresis, ZZS
9. Uldis Briedis, TP
10. Augsts Brigmanis, ZZS
11. Ingrīda Circene, JL
12. Juris Dalbiņš, TP
13. Gundars Daudze, ZZS
14. Ina Druviete, PS
15. Jānis Eglītis, TP
16. Uldis-Ivars Grava, JL
17. Māris Grīnblats, TB/LNNK
18. Valdis Ģilis, TP
19. Pēteris Hanka, ZZS
20. Sandra Kalnīte, PS
21. Imants Kalniņš, TB/LNNK
22. Krišjānis Kariņš, JL
23. Andis Kāposts, ZZS
24. Māris Kučinskis, TP
25. Sarmīte Kikuste, JL
26. Māris Lazdiņš, TP
27. Gunārs Laicāns, PS
28. Madars Lasmanis, JL
29. Ainars Latkovskis, JL
30. Ingmārs Līdaka, ZZS
31. Leons Līdums, TP
32. Vineta Muižniece, TP
33. Vaira Paegle, TP
34. Raimonds Pauls, TP
35. Jānis Porietis, TP
36. Pauls Putniņš, ZZS
37. Jānis Reirs, JL
38. Baiba Rivža, ZZS
39. Inguna Ribena, JL
40. Mārtiņš Roze, ZZS
41. Anta Rūgāte, TP
42. Anna Seile, PS
43. Oskars Spurdziņš, TP
44. Dagnija Stake, ZZS
45. Jānis Strazdiņš, ZZS
46. Kārlis Šadurskis, PS
47. Stanislavs Šķēsters, ZZS
48. Imants Valers, TP
49. Dzintars Zaķis, JL

LASĪTĀJAS VIEDOKLIS

Par partijām – vērtējiet paši!

Daina Kaprāle

Kā es rikošos vēlēšanās oktobrī? Ar izslēgšanas metodi, bet vēlēt tomēr iešu.

Protams, noteikti nebalsošu par SC!

Ieeju veikalā – mani sagaida lūgumi ziedot skolas somai un 10 000 badā esošiem cilvēkiem. Kādēļ "Saskaņas centra Rīgas dome" 22.augustā izšāva gaisā salūtā nez cik tūkstoši latu, tikt mēr 3000 pirmklasniekiem, trūkuma dēļ, nav iespējams sākt skolas gaitas??

No 1.septembra pensionāriem braukšana Rīgā ir bez maksas, kaut arī, ja pareizi atceros, "Rīgas satiksme" necik sen vaimanāja par nepieciešamiem papildus līdzekļiem... Tad kāpēc tieši pensionāriem, bet ne skolniekiem līdz 12.klasei šāda laipnība tiek piedāvāta? Bērni taču ir mūsu nākotne! Es kā 7 mazbērnu vecmamma lieliski zinu, cik šāda bezmaksas braukšana noderētu ģimenēm ar bērniem. Bet vēlēt taču ies pensionāri, ne skolēni...

Ari par LPP/LC un TP laulību sarakstu nebalsošu. Kas I.Godmanim "paspruka" pirmajā mulsumā brīdī pēc TP izstāšanās no valdības? Tā esot nodevība. Vēlāk Godmani laikam apgaismoja par "pēkšnās nodevības nepieciešamību ilgtermiņā", kas vainagojās ar laulībām uz 10.Saeimu. Būtībā jau nekā pārsteidzoša – abas varas partijas īstenojušas Kremla intereses Latvijā.

Turpinājums 8. lpp.

LNF ATTIEKSME PRET SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

Lasītāji vaicā, kāda ir Latvijas Nacionālās frontes attieksme pret Saeimas vēlēšanām. Kā rīkoties 2.oktobrī?

Aivars Garda: Pirkārt, Latvijas Nacionālā fronte uzskata, ka Saeimas vēlēšanas ir negodīgas, rezultāti tiek viltoti. Par to liecina, piemēram, fakts, ka televīzijā deputātu kandidātu debatēs piedalās tikai tās partijas, kurām, pēc socioloģisko aptauju datiem, esot izredzes iekļūt Saeimā. Bet par pārējām potenciālie vēlētāji nemaz ipaši neuzzina. Tas taču pamatu pamatos ir negodīgi!

Turklāt atgādināšu, ka "vinnē tas, kurš skaita balss"... Centrālā vēlēšanu komisija it kā skaita balss, bet jāsaprot, kādām interesēm tā kalpo. Ne jau latviešu nacionālajām interesei, bet gan starptautiskā kapitāla un mūsu pašu oligarhu vajadzībām. Ja mūsu valstī pieļautu brīvas un godīgas vēlēšanas, tad konkrētās ieinteresētās personas, visticamāk, zaudētu savas varas grožus.

Lūk, tādēļ Latvijas Nacionālās frontes vadība nevienu neaicina piedalīties Saeimas vēlēšanās 2.oktobrī un, protams, arī nevienu neaizliedz to darīt. Lai katrs rikojas, kā uzskata par pareizu! Mēs pāši vēlēt neiesim, jo neredzam jēgu spēlēt ar iezmētām kārtīm.

Pat, ja Latvijas Nacionālās frontes vadība gribētu piedalīties Saeimas vēlēšanās, diemžēl nav nevienna saraksta, kurš būtu cieņīgs, lai par to balsotu. Ne-

viena kandidējošā partija neiestājas par pašu galveno, bez kā normāla Latvijas attīstība nav iespējama, – par Latvijas atbrīvošanu no okupantiem.

Iespējams, loti daudzi

"DDD" darbība ir vērsta uz to, lai paceltu latviešu taujas pašapziņu un mēģinātu pašorganizēt tautu aktīvai ricibai. Tikai tad, kad cilvēki no pūla pārtop par tautu, iespējamas pārmai-

"Ja mūsu valstī pieļautu brīvas un godīgas vēlēšanas, tad konkrētās ieinteresētās personas, visticamāk, zaudētu savas varas grožus."

nas. Nedomājošs, stulbs latviski runājošs pūlis ir pavisam kaut kas cits nekā domājoša, problēmas saprotīša un rīcībai gatava latviešu tauta. Mums visiem kopīgi šis pūlis, kurš spēj tikai aiziet un nobalsot, ir jāpārveido par tautu, kura spējīga domāt un atbilstoši rīkoties, lai realizētu savas tiesības savā valstī. Mēs vairāk priečatos par tautas sacelšanos nekā par cilvēku cerībām uz vēlēšanu rezultātiem, jo ievēles taču kārtējos blēžus, kuri netraucēs starptautiskajiem bandītiem un pašmāju oligarhiem šeptēties.

Nodevība grauž nodevēju dvēseles

Alfons Valters Gremze

Ne no atklātiem ienaidniekiem, bet gan no latviski runājošiem – tiem, kurius par latviešiem nosaukt ir visai pagrūti un kuri arī paši nav īsti skaidribā par sevi, man nācies dzirdēt, ka es par daudz uzbrūkot latviešiem... Šādi latviski runājošie ir tā mūsu tautas daļa, kurai okupācijas varas ietekmē izjaukts garīgais un morālais līdzsvars, kas izpaužas rakstura nenosvērtībā un zaudētajā politiskajā orientācijā. Tieši šīs kategorijas cilvēki pamanijušies neizlaist no rokām iespēju ietekmēt tālāko attīstību 4.maija Latvijā.

Ar to tad arī visas nelaimes sākās – līdzīgi, ja kāds nelikumīgi iegūst mantošanas tiesības. Okupācijas varas Augstākajai Padomei nebija tiesības lemt par tālāko Latvijas valsts likteni. Tājtos apstāklos to vareja darīt vienīgi Pilsoņu Kongress.

Būtībā mēs neatbrīvojāmies no okupācijas gados boļševiku izveidotās nodevēju un kolaboracionistu kliķes. Tie tad arī pašreizējās apstākļos nežēlo pūles, lai tiktu iznīcināts viss tas, kas varētu apdraudēt viņu nodevības uzvaras gājienu, jo viss, kas var kalpot latviešu tautas iznīcīnāšanai, tiem ir kā no paša velna sūtīta dāvana. Lai savus nodevīgos plānus realizētu, pašreizējā situācija Latvijā viņiem ir ideāla.

Okupantu milzīgās masas klātbūtne, paaudžu totāla politiskā dezinformācija, latviešu skaita samazināšanās Latvijā, krievu

ietekmes palielināšanās, pret latviešu nacionālpatriotiem vērstās akcijas un vēl Rietumu pasaules kosmopolītisms – šādos apstākļos tad arī organiski ieklāvās Streipa "Krustpunkta" raidījums (30. jūlijā). Tas tika veidots ar nepārprotamā pūlēm iznīcināt pašu svarīgāko mūsu tautas apzinā, kas varētu kalpot latviešu tautas nākotnes izredzēm, – visu to svētāko, kas ir mūsu tautai.

Latvieši kā nācija esot radusies tikai nesenā pagātnē!!! Bet gribētos tādiem "intelektuāļiem" jau tāt, no kurienes radās mūsu tautas Dainas, turklāt tik milzīgā apjomā un tādā gara spēkā, kam nav līdzīga piemēra nekur citur?! Attiecībā uz šiem radošajiem ziedu laikiem – var tiktai nojaust tautasdīziesmu izcelsmes loti seno laika periodā... Ja kristietības reliģijai ir Biblē, tad latviešiem ir šis mūsu tautas gara mantojums.

Gaužām nožēlojami ir tie, kuri paši nespēj noteikt, kas viņi ir, un visiem līdzekļiem grib par tādiem – "nekādiem" – pataisīt arī citus. Cik esmu novērojis, visiņknākie nacionālisma ienaidnieki ir tie, kuri zaudējuši spēju apzināties savas saknes. Viena no zvānītājām uz minēto Streipa raidījumu pareizi atzīmēja, ka, pēc raidījuma dalībnieka (Taivāna) ieceres, visiem ātrāk jācēs aizmirst savus vecākus... Tas, kādu ietekmi uz raksturā ne visai noturigajiem var atstāt nacionālās valsts zaudēšana, kā spoguļi redzams paša K.Streipa persona un vēl daudzos mūsu

tautiešos. Diemžēl!

Vai tiešām šādā ārkārtas situācijā mans pienākums būtu rīkoties tāpat, kā to dara šie latviski runājošie? Ja tev sit pa vienu vaigu, tad fiziski pagriezt arī otru? Vai noticēt, ka siers peļu slazdā ir par brīvu? Esmu gandrīz par to, ka nepalaudu garām izdevību ar ieročiem rokās cīnīties pret ļaunuma impēriju. Arī tagad, vecumā, ieštājoties Zemessardzē, bi-

glēvu nodevēju. Partizānu karā pret okupantiem piedzīvotajām neveiksmēm izšķirošā loma bija čekas iestūtajiem.

Jau ar pirmajām die näm vajadzēja darīt visu iespējamo, lai atbrīvotos no visa tā, ko mums uzspieda boļševiku. Tieši tajā laikā bija vajadzīga specīga personība, kas spētu tālāk vadīt tautas uzsāktō revolūciju. Tā vietā parādījas okupācijas varas Komunis-

"Ar pašreizējiem tautas nodevējiem nevar būt nekāda kompromisa. No visiem noziedzniekiem tā ir visnožēlojamākā kategorija."

ju gatavs cīnīties, bet okupantu izaudzinātā, pašreizējā vara paniskās bailēs no latviešu patriotiem Zemessardzi atbrunoja, kas ir līdzvērtīgi tās likvidācijai. Tājā pašā laikā padomājiet, cik ir t.s. okupantu, kuri tiesīgi nēsāt ieročus? Šis jautājums nemaz netiek apsprests.

Ar pašreizējiem tautas nodevējiem nevar būt nekāda kompromisa. No visiem

noziedzniekiem tā ir visnožēlojamākā kategorija. Viņu pastrādātajiem nozīgumiem nav un nevar būt noīlguma!

To viņi loti labi apzinās, tāpēc šis fakts kalpo par pamatu, lai iznīcinātu vēl pēdējās nacionālpatriotiskās paliekas latviešu tautā. Nodevības slogs grauž nodevēju nožēlojāmās dvēseles. Turklat nodevība un glēvulība iet roku rokā, un nekas, pat atklāts ienaidnieks, nevar būt bistamāks par bailīgu.

tiskās partijas ideoloģiskais sekretārs. Var jau arī saprast to, ka neatradās, jo visus ar visām saknēm bija iznīcinājusi brutālā okupācijas vara. Ja vēl pievienojamies uzskatam, ka politiskās izglītības jomā 70 procenti no iedzīvotājiem ir totāli mulki, tad mūsu gadījumā var teikt, ka tādi bija 99 procenti latviešu, jo politiskā izglītība virzījās tikai vienā virzienā.

Pienācis laiks mums no pietri gatavoties smagiem pārbaudījumiem, un vispētīgākās nelietības sagaidīsim ne no viena cita kā tieši no šiem latviski runājošiem... Okupanti ik uz soļa ikdiņā redz, ka nosodīti netiek viņi, bet gan latviešu patrioti. Redzot to, ka vajākās tautieši tiek salauzti un padodas okupantu agresīvajai ietekmei, var pārliecināties – cik labi tieši... Sobrid triumfē nodevība.

KULTŪRAS BŪTĪBA

Vilnis Raudsseps

Mākslinieks

Pirms to izdala kā prioritāru, derīgi noskaidrot, kas tā ir – Kultūra? No kā cēlies šis Vārds? No seno ķeltu tautas Dabas pielūgsmes kulta, saknēm mūža

9.lpp.) kultūru uztver tikai kā pieklājības formu, tad kultūra nepastāv pat kā civilizācijas forma. Jaunā ēra – visus apmierinoša, "apvienojoša", visu aptve-

N.Rērihs "Pax Cultura (Miera Karogs)", 1931.gada glezna

mežos... Kultūra ir vide, dzīvesveids, brīvība. Tā ir Gaismas Godināšana, mitoloģiska pozicija, kas nav ieslodzita etnogrāfijā. Kultūra ir Telpa – Tauta, Valoda, Valsts. Kultūra un Nacionāls ir sinonimi. Ikviens Nacionāla valsts ir Nacionāla Kultūra – Monumentāls Mākslas darbs.

Kad Latvijas mērogā vairāk nekā pusmiljons (kas uzrādīts kā nelojāls – DIENA, 18.08.2010.,

roša kultūra – tā netaps, tāpat kā nevar būt vispaša kultūra, visas pasaules tautu valoda (izņemot varbūt visām tautām pieņemamu, vienu starptautisku, no dzīvajām izvēlētu valodu).

Jābūt uzskatāmai skaidribai, stingri noteiktam, kādai jābūt Nacionālās valsts Kultūrai, lai vieta un nevietā lietotais "Nacionālisms" apzīmētu kopīgu darbu, apvienotus pūli-

nus kāda mērķa sasniegšanai, kopīgas rūpes par pastāvīgu vietu, tautu, valsti, izvēlēto Kultūru.

Miera Pakts un Kultūras Aizsardzības Karogs kā Kultūras rekvīzīti – Simboli, kas apstiprināti jau 1935.gadā. Tie jebkādas agresijas gadījumā sargā pasaules tautas unto Kultūru no iznīcināšanas, bojājas (cik gan daudz kultūru, tautu jau zudušas!). Šie Simboli veic arī visu tautu Kultūras saglabāšanu, iedvesmo tautas uz attīstību, veicina vienotību, visas pasaules tautu garīgo uzplaukumu,

izaugsmi. Tie nostiprina Kultūru.

Runājot par integrāciju, man rodas viens jautājums: ar kādām tiesibām iejaucamies citas tautas kultūrā? Vai latviešiem pietrūkst kulturāluma, nav ar ko bagātināt kultūru, esam izsmēluši savas iespējas "Kultūras Fondu"? Par kuru laiku? Savukārt par repatriāciju vai deportāciju jautājuma neviens. Tas paliek kultūras un katras kulturālās tautas ziņā. Tauta, veido savu kultūru, Kultūra – savukārt vidi. Bet! Vide – ie spaido tautu.

Miera Pakta parakstīšana Baltajā namā, Vašingtonā, ASV, 1935.gada 15.aprīlī

ANOMĀLĀS SITUĀCIJAS NOVĒRŠANA – DDD

Vilnis Eisters

Kam šodien "Saskanas centrs" atvēl "lētticīgā idīota" lomu? – Protams, upuriem! Kremļa krustdēli un tie "latvieši", kuriem okupācijas laikā uzspiesta "kvalitātes zīme", ciniski piedāvā okupācijas upuriem – reprezentājiem, deportētājiem, psiholoģiski, fiziski salauztajiem cilvēkiem un viņu pēcnācējiem – vienoties par kopīgu dzīves formulu ar varmākām, tas ir, Latvijā dzīvojošajiem civilokupantiem, okupantiem-atbrīvotājiem, visiem, kas okupācijas laikā Latvijā ieradās kā režīma balsts un sargāšu, nozieguma rezultātā guva privileģijas un labumus, un kas pēc kriminālājiem un morālēs likumiem ir līdzatbildīgo statusā...

Es esmu parasts latviešu cilvēks, kam nācies izdzert visu, līdz dibenam, okupantu piespriesto kausu. Esmu jūras navigācijas virsnieks, diplomēts tālbrauceju kapteinis. Viss mūžs pagāja, risinot dažādas formulas, bet droši zinu, ka darbojas formula: bende + upuris = ešafots

(un nekas cits!). Ar Dievu var "sarunāt", bet ar bendi, kad process turpinās, nekad!!! Ja es, latviešu kapteinis, okupācijas gados kuģi būtu pagriezis uz "naidnieka" krasta pusī, šads bende, režīma sargsuns, aukstasinīgi dotu komandu:

"OGON!" ("UGUNI!"), lai pēc tam "karstasinīgī" glāstītu kārtējo bļembuku uz savas nodevīgās "latvieša" krūts. Sā gada 9.augustā **Ma-mikina** pārraide "Bez cenzūras", kurā parasti tiek atspoguļots "SC" elektorāta "naida grādīzera" līmenis pret Latvijas neatkarību un latviešu tautas tiesībām uz izdzīvošanu, vairākums zvanītāju attaisnoja un atbalstīja pret latviešu tautu vērstās represijas un slepkavošanu. Tāpat pārliecīnāts naida politikas atbalstītājs **Ruslans Jefimovs** "izvēma", ka "sods bez vainas nav" ... Mana un tava vaina ir viena – "Mēs esam latvieši", jo okupants grib te dzīvot mūsu vietā.

Vai maz dzirdēts no viņu puses nožēlas pilnas rūnas, ka Stalins par maz latviešu izslepkavoja. Redziet, tēvs Stalins nekad Baltijā nav bijis.... Viņš uz šejieni atsūtīja "vecākos brāļus" un tie tad arī pacentās un censās vēl aizvien. Ja jau reiz par maz, tad vajag vēl..."Vecākajam brālim" jau nekad nav bijusi mēra sajūta ne slepkavošanā, ne dzeršanā. Viņi pateicīgi tēvam Josifam, ka "maišniekus" uzsēdi-

nacionālā naida ekspansijas preci.

Sādi "trofejnieki" pieprasa sev privilēgētus apstāklus, viņi piesavinās tautas ģeniju sasniegumus, uzskatot tos par saviem personīgajiem, lai ar pārākuma sajūtu grautu citu tautu Kultūras, naivi cerot, ka tādējādi aizpildīs savu barbaru dvēseles vakuumu. Ak, Dievs! Kāda integrācija var būt citu tautu kultūrās, valodās un sabiedrībās, ja viņi paši nespēj integrēties krievu tautas Kultūrā, kuru paši nezēlīgi arvien vairāk sagrauj.

Nevienam latvietim netraucē Čaikovska vai Glinkas mūzika. Kultūra jau nenāk ar simboliem, tā nāk ar enerģētiku, bet to nenes okupants, iekarotājs. Krievu Kultūras titāni spēja iedziļināties visslepēnākajās dzīves jēgas jomās, tie nealka apspiest citas tautas. Pasaules domātāji pēta šo ģeniju darbus un apbrīno. Tomēr pati Krievija šo vareno Kultūru ir noārdījusi, tās vietā atvērts cits kanāls – iznīcības kanāls, kurā vardarbīgi ierauta latviešu tauta, valoda un Kultūra.

Šķiet, SC vadonis Urbanovičs labi orientējās Puškina daiļradē un pazīst savus vedamos uz "piekrišanu" (soglasījumi). Lūk, Puškins par šo elektorātu rakstīja aptuveni šādi – tā ir tumsonīga, šaušalīga un nekultūrāla gara tumsība...

Turpinājums sekos

No viena Prezidija uz nākamo...

"DDD" Nr.16(220) bija aprakstīta **Aivara Gardas** un **Līgas Muzikantes** uzvara cīņā ar Saeimas Prezidiju un tā "algotniem" sakarā ar preses akreditāciju liegumu Saeimā 2006.gadā (akreditācijas liedza vēl iepriekšējais Saeimas Prezidijs Ingrīdas Īdres vadībā, bet Gundara Daudzes vadītais centās šo diskriminējošo lemu mu aizstāvēt), kā arī publicēts 20.jūlija iesniegums Saeimas Prezidijam par personiskā un morālo kaitējuma atlīdzinājumu, kurā, starp citu, prasīts iesniegumu izskatīt steidzamības kārtā, **lai nenoveltu atbildību uz nākamo Saeimas Prezidiju.**

Nedaudz vairāk nekā pēc mēneša, kopš Saeimā saņemts Aivara Gardas un Līgas Muzikantes iesniegums, Saeimas Prezidijs nolēma šo iesniegumu izskatīt nevis steidzamības kārtā, kā tika prasīts, bet gan tikai pēc Saeimas vēlēšanām – 11.oktobri.

Kā viens no iemesliem šādai laika novilcināšanai tiek minēta nepieciešamība konsultēties ar Finanšu ministriju un Saeimas Prezidija pilnvaroto pārstāvi. Nav gan izprotams, kas tad tik loti ilgi pārrunājams šādās konsultācijās, ja šai darbibai nepieciešami divarups mēneši, kopš iesnieguma saņemšanas. Atgādināsim, ka Saeimas Prezidijs bija loti veikls un nasks, kad iepriekš vēlējās noslēgt blēdigu administratīvo ligumu ar Aivaru Gardu un Līgu Muzikanti, lai "DDD" pārstāvji atsauktu prasību tiesā. Tad Prezidija priekšsēdētājam **Gundaram Daudzem** (ZZS) un Saeimas sekretāram **Dzintaram Rasnāčam** (TB/LNNK), kā arī pārējiem locekliem – **Solvitai Aboltinai** (JL), **Karinai Pētersonei** (LPP/LC), **Andrejam Clementjevam** (SC) – nelikās svarīgi vairākus mēnešus konsultēties ar Finanšu ministriju un savu pilnvaroto pārstāvi zv.advokātu **Lauri Liepu**.

Otrs iemesls ir vēl amazantāks – kavējošs apstāklis esot apelācijas tiesvedības process saistībā ar citu administratīvo lietu, kas ierosināta pēc Līgas Muzikantes un Ilzes Liepas iesnieguma par preses akreditāciju atņemšanu 2005.gadā. Šī tiesas sēde paredzēta tikai pēc vēlēšanām, tāpēc pats Prezidijs savu muļķīgo apelācijas sūdzību nav pacentīties atsaukt, lai stātos spēkā Līgai Muzikantei un Ilzei Liepai labvēlīgais pirmās instances tiesas spriedums. Publicējam Saeimas Prezidija atbildi.

Saeimas Prezidijs
par iesnieguma izskatīšanas
termiņa pagarināšanu

2010.gada 15.jūnijā sakarā ar apelācijas tiesvedības izbeigšanu stājās spēkā Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.jūlija spriedums lietā Nr. A42441706, ar kuru Saeima Prezidijs 2006.gada 8.jūnija lēmums "Par Latvijas Republikas Saeimas Preses dienesta lēmumu Nr.12/14-3-n/103 daļā par akreditācijas atteikšanu" atzīts par pretiesisku.

2010.gada 20.jūlijā personas, uz kurām attiecas mīnētais spriedums, proti, Aivars Garda un Līga Muzikante, iesnedza Saeimas Prezidijam iesniegumu, kurā lūgta atlīdzināt tām personisko un morālo kaitējumu, kas nodarīts ar spriedumā par pretiesisku atzīto lēmumu.

Izvērtējot šo iesniegumu, konstatējams, ka tajā ietverētās prasījums ir saistīts ar vēl vienu tiesvedībā apelācijas instance esošu lietu par akreditācijas atņemšanu. Līdz ar to no procesuālās ekonomijas viedokļa būtu lietderīgi nodrošināt vienotu pieejumu abās lietās.

Turklāt, pirms pienemts lēmums par minēto iesniegumu, nepieciešamas konsultācijas ar Finanšu ministriju, jo atlīdzinājums tiek maksāts no šīs ministrijas administrētās valsts budžeta programmas, kā arī konsultācijas ar Saeimas Prezidijs pilnvaroto pārstāvi, kurš veda sarunas ar iesnieguma iesniedzējiem par iešķējamu administratīvu liguma slēgšanu. Likums nosaka, ka šis lēmums nav apstādīms vai pārsūdzams.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarito zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta otrā daļa paredz, ka iesniegumu par zaudējumu atlīdzināšanu izskata viena mēneša laikā. Tomēr atbilstoši šā paša panta tresajai daļai gadījumā, kad objektīvu iemeslu dēļ mēneša laikā to nav iespējams izdarīt, lēmējiestāde, pieņemot motivētu lēmumu, termiņu var pagarināt līdz četriem mēnešiem, par to rakstveidā informējot iesniedzējū.

Nemot vērā iepriekšminēto un apstākli, ka iesnieguma izskatīšanai nepieciešamības darbības objektīvi nav iespējams kvalitatīvi veikt Valsts pārvaldes iestāžu nodarito zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta otrajā daļā noteiktajā viena mēneša termiņā, saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarito zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta trešo daļu, Saeimas Prezidijs nolēm:

pagarināt Aivara Gardas un Līgas Muzikantes 2010.gada 20.jūlija iesnieguma (saņemts un reģistrēts 2010.gada 22.jūlijā) izskatīšanas termiņu līdz 2010.gada 11.oktobrim.

Saeimas priekšsēdētājs **G.Daudze**
Saeimas sekretārs **Dz.Rasnačs**

NEZAUDĒT PAŠCIEŅU!

Turpinājums no 1. lpp.

Leo Hirssons: Pēc šī sola spēšanas bija skaidrs, ka mani ne tikai neatbrīvos no apcietinājuma, bet būs arī ļoti lielas represijas – ar to skaitojus sevi norakstījis. Manai sievai tiņa pateikts, ka mani gaida augstākais soda mērs. Un es tam biju gatavs.

SAVUS UZSKATUS NENODEVU

DDD: Kā notika šī preses konference?

Leo Hirssons: Čekisti sarīkoja provokāciju. Presē tika izplatīta ziņa, kurā samelots, ka pats esmu no partijas izstājies vēl pirms aresta, un tamlīdzīgi mugri. Tas tika darīts ar mērķi, lai izsauktu manu reakciju. Pēc šiem rakstiem, kārtējā norādītās reizē čekisti man piedāvāja iespēju atrisināt visas manas “problēmas”, uzstādījoties preses konferencē. Protams, tika vēl piekodināts, ka viņi cerot, ka es zināšot, kas man ir jāsaka...

Viņi neko man vairāk nespēja teikt un tieši fiziski iespaidot, jo zināja, ka biju jau panemts zem stāp-tautiskās cilvēktiesību aizsardzības organizācijas “Amnesty International” paspārnēs, kā arī Zviedrijā bija uzsākta starptautiska aģitācija par manu atbrīvošanu, ko uzzināju tākai pēc iznākšanas no čekas.

Preses konferencē tika uzdoti dažādi jautājumi, bet pats pēdējais jautājums, bija tas, ko no manis visvairāk funkcionāri gaidīja. Viņi cerēja, ka apcietinājuma laikā būšu salūzis un grībēšu, lai tikai viss atrāk beidzas, un par to gatavs teju māti pārdot – mājās tācu sieviņa, mazi bērni...

Lūk, viņi man tā it kā nevainīgi pajautāja, vai es pēc visa piedzīvotā un šajos apstākļos neatsakos no savām idejām un visa, ko esmu darījis? Uz to es stingu, ar platu smaidu atbil-

ja ļoti dīvaini, kad, piemēram, Linards Grantiņš atteicās ar mani tikties, kad pēc atbrīvošanas no aresta aizbraucu uz Minsteri.

Zinu arī vairākus, kas ziņojuši tieši par mani. Pie mēram, Roberts Klimovičs ar laikraksta “DDD” palīdzību pagājušā gada maijā publiski atzinās un man atvainojās. Viņš tāds nav vienīgais. Man vēl ir Jura Rudčenko atzišanās audioierakstā. Uz Robertu nedusmojos – viņš tad vēl bija pavisam jauns puika, kuru čeka salauza un iebaidīja. Čekai bija ļoti specīgas metodes.

LATVIEŠI IR “IESŪNOJUŠI”

DDD: Vai, jūsuprāt, ir piepildījušies Atmodas laika ideāli, ar kuriem cilvēki gāja, cēlās un krita?

Leo Hirssons:

Tolaik pacēlums bija tik liels, ka mēs skatījāmies uz visu caur kaut kādām rožā brīlēm. Domājām, ka viss būs, viss notiksies.

Man uz plaukta stāv vecs Latvijas karodzinš, ar kuru rokās mans dēls stāvēja Baltijas ceļā. Mēs esam tāpat noputējuši kā tas karodzinš. Tas vējā nepilno, un arī mēs neplīvojam. Tāpēc ka mums vēju neviens nedod. Un tas nav saistīts tikai ar vietējiem spēkiem – tas ir viss kopā, kopējais pasaules stāvoklis. Esam ierauti lielā, aprijošā mehānismā un nekustīgi visam laujamies. Piemēram, tad, kad bija jāiet vēlēt par iestāšanos Eiropas Savienībā, es attīlāti pateicu, ka iešu vēlēt “pret”. Arī visi mani draugītei, ka vēlēs “pret”.

DDD: Es, starp citu, savu apkārtējo cilvēku lokā nezini nevienu, kurš būtu balsojis “par”.

Piemēram, obligāti jāiestājas par dekolonizācijas likuma nostiprināšanu. **Dekolonizācija ir obligāta!**

Katrai tautai ir sava dzīves telpa – Latvija ir mūsu, latviešu, dzīves telpa. Un vēl, uzskatu, ka pirmā iestāde, kas obligāti slēdzama, ir piektā kolonas rekrutēšanas centrs – Naturalizācijas pārvalde. Patēkšu arī piemēru no savas dzīves – kāpēc? Tāpēc ka manu vecāko dēlu, kara lidotāju, virsleitinanu Kristu Hirssonu un manu audžudēlu Vili Hofmani nošāva šāds naturalizēts s..., viņu dienesta biedrs.

DDD: Par šo gadījumu rakstīja prese, un es izsaku dzīļu līdzjūtību. Šādu neliešu tūkstoši joprojām brādā mūsu zemi. Viņu tēvi un vecēvi šeit ienāca jau ar latviešu asinīm uz rokām, ar tādu pašu attieksmi lielāka daļa viņu bērnu un mazbēr-

jau uz savējiem, kas nāk iekšā Latvijā, bet gan mūsējiem mugurā.

L.H.: Tieši tā – no aizmugures apšautu mūsējos, un viss būtu ātri padarīts.

DDD: Bruņotajos spēkos māca par kaut kādiem tāliem ārējiem ienaidniekiem, taču mums ir jāapzinās, ka ienaidnieks joprojām atrodas mūsu pašu zemē.

L.H.: Tieši tā. Puse armijas ir cittautieši. Par savu naudu apmācām tos, kuri krizes brīdī, iespējams, mums iešaus mugurā – tas ir pierādīts ar mana dēlu un audžudēla slepkavībām.

Turklāt daļa Latvijas vēl ir okupēta. Mūsu Abrenes

Militārā apmācība skolā ir vajadzīga, jo mums ir maza valsts un attiecīgi ļoti maza armija. Bet blakus ir kaimiņi ar savām lielajām interesēm.”

ciniskā atdošana Krievijai ir galeja cūcība. Tā ir mūsu tēvu un vectēvu izlieto asīnu nodevība. Viņi te cīnījās par katru centimetru. Mums ir pietiekami

kādreiz bija izveidot Latvijā armiju pēc Šveices armijas principa.

DDD: Bet tagad, no mālas skatīties, liekas, ko noteik mērķtiecīga Zemessar-

“Uzskatu, ka pirmā iestāde, kas obligāti slēdzama, ir piektā kolonas rekrutēšanas centrs – Naturalizācijas pārvalde.”

daudz politiski represēto, kas nākuši tieši no Abrenes. Vai tas vien jau neliecinā, kā viņi to Latvijas nostūri no latviešiem tīrījuši? Uzskatu, ka Abrene bija, ir un būs mūsu zeme.

Visu to sakot, uzsveru, ka mani nav nacionāla naida pret kādu tautu, es skatos uz cilvēku un viņa darbību, viņa attieksmi utt., bet nevis tautību.

dzes iznīcināšana, arī paši zemessargi par to runā. Sviecē un Zviedrijā visa tauta ir zemessargi, viņi ir apmācīti un zina, ko un kā darīt kritiskā brīdi.

L.H.: Jums taisnība – arī par to, ka Zemessardzes iznīcināšana notiek jau daudzus gadus. Zemessardze līdz Latvijas armijas un robežsardzes pilnīgošanai izpildīja visas šīs

Leo Hirssona vecākais dēls, kara lidotājs, virsleitinants Krists Hirssons.

funkcijas. Tas bija liels spēks, kuru respektēja. Un tas laikam bija lielākais klupšanas akmens – kļuvām pārāk stipri un kērām arī “lapsas”, kas visiem aiz muguras klusām dara savas netīras lietas. Tāpēc mēs vairs viņiem nederējām.

TAUTAI PAŠAI SEVI JĀAIZSTĀV

DDD: Vai skolās un augstskolās būtu nepieciešana militārā mācība?

Leo Hirssons: Tas ir obligāti vajadzīgs! Mums nav obligātā kara dienesta, bet šādas zināšanas un prasmes noteikti nepieciešamas katram cilvēkam. Vismaz skolā jāiegūst kaut kādu vispārīgu priekšstātu. Mūsu armija šobrīd knapi velk dzīvību – tā jau ir valsts attieksme.

Militārā apmācība skolā ir vajadzīga, jo mums ir maza valsts un attiecīgi ļoti maza armijīņa. Bet blakus ir kaimiņi ar savām lielajām interesēm. Turklat mūsu armija nemitīgi pārņem no citām Eiropas valstīm visu nerentablāko un novecojošako tehniku. Tas ir pilnīgs ārprāts! Mēs par miljoniem iepērkam vecus lūžpus! Arī visa tā braukāšana uz Irāku un Afganistānu ir tirā ķeksiša padarišana. Mūsu puišiem tas neko nedod. Es nesaskatu tam nekādu lietderīgu iemeslu. Mans audžudēls Vilnis, kuru nošāva, specgrupā “Vanagi” nodienēja 10 gadus un bija arī Irākā. Viņš bija augsta līmena speciālists un atklāti pauða, ka viņš un viņa biedri nesaproš, kādēļ viņi tur, Irākā, vajadzīgi? Bet Latvija par to izdeva milzu naudu.

DDD: Kam ir izdevīgi tik nerentabli šķērdet mūsu militārās aizsardzības līdzekļus?

L.H.: Tas ir koks ar diviem galiem. No vienas puses, šajā apstākļā ir ieinteresēts ikviens potenciālais ārējais ienaidnieks, un arī iekšējie nelabvēli neskumst par šādu situāciju. No otras puses, tos mūsu 5000 zaldātiņus kaut ar cēpurēm nomētās... Nav jau mūsu armija vairs nopietni nemama.

Vai viņiem iemāca patriotismu, vai viņiem māca Latvijas vēsturi, vai viņi zina, kas patiesībā ir kas? Var jau būt – jā, tācu, ja šīs lietas nestāsta ar degsmi, nemāca jau ģimenes, tad sausiem instruktora skaidrojumiem, ko iekāl no galvas, rezultātu nebūs.

DDD: Viņus tācu arī neviens neizglīto, ka jāveic darbība, kas ir viessvarīgākā nacionālajai drošībai – jāpadzen okupanti...

L.H.: Mums katram ir jāaudzina savi lidzcilvēki. Ar savu piemēru jāaudzina. Tas ir pašcieņas jautājums.

Intervēja Ilze Liepa

“Mūsu Abrenes ciniskā atdošana Krievijai ir galēja cūcība. Tā ir mūsu tēvu un vectēvu izlieto asīnu nodevība.”

deju: “Nē, neatsakos un paleiku pie sava!” Visi bija šokā. Pēc šiem vārdiem sekoja pilnīgs kļusums, un preses konference tūlit tika pārtraukta. Arī manu preses konferenci, tāpat kā Grantiņa, demonstrēja TV “Panorāma”, tikai viņi nebija gatavi, ka šādi atbildei.

Sis pugsads čekas pagrabos mani ir norūdījis. Visu laiku nodarbināju savas domas un ķermenī, lai neiejauktu prātā un izturētu. Es izturēju! Mūsu vidū bija dažādi cilvēki: vienus sakārdināja pasaules labumi, daži veiksmīgi aizbēga, daži salūza, citi ziņoja - visi varianti darbojās. Jebkurā gadījumā, tas bi-

DEKOLONI- ZĀCIJA IR OBLIGĀTA!

Leo Hirssons: Pēdējos gados viss ir aizgājis pārāk tālu lejupslidošā pašplūsmā. Tāpēc uzskatu, ka nepieciešama krasa un stingra valsts sakārtošana.

OKUPANTI ŠAUS LATVIEŠIEM MUGURĀ

DDD: Ko tādi naturalizēti okupantēni darīs, piemēram, bruņota iebrukuma laikā?

Leo Hirssons: Tas, kurš nošāva manus puikas, arī bija uz dienesta kuģa, viņš bija dienestā. Viņš nozagā pistoli un noslepavāja.

DDD: Te viņš nošāva savus biedrus, bet ko tāds un viņam līdzīgie darītu, ja sāktos karadarbība, uzbruktu Krieviju, – nešautu

Gana mums tērauda!

Rolands Mareckis

Vēsturnieks

Ievadvārdi: mans raksts tapis tāpēc, ka mēs pārdzīvojam identitātes krizi, varbūt vissmagāko savā vēsturē.

Kad norietēja saule un iestājās tumsa, mūsu senie karavīri necinījās, viņi dziedēja rētas un dziedāja tik vareni un braši, ka ieinaidnieks nereti atkāpās, rītu nesagaidījis. Tautu baro uzvaras, bet vai tāda ne liela tauta kā latvieši var atlauties upurēt savus labākos dēlus uz nežēlīgā kara dieva altārā? Tomēr, vai tādēl kādas uzvaras būtu jānoklusē, ja arī dažreiz tās izcīnītas, it kā nepareiza jā pusē atrodoties. Nē, uzskatu, ka ar tām ir jālepojas!

Reiz kādā muzejnieku tikšanās reizē toreizējais Dabas muzeja direktors Krūmiņtēvs stāstīja par latviešu karavīri izmīgajām cīņām 1941.gada ziemā, aizstāvot Maskavu... Kad pulkam lauku virtuvē atgādāja pusdienu, tur nebija, kas ēd, jo gandrīz visi bija krituši vai smagi ievainoti. Kāds staršina skraidījis apkārt, apbrīnā saukdams: "Latvieši, nu latvieši ir dzelzs vīri!" Ne mazāk latviešu, īpaši Latgales kareivju, krita Pirmā pasaules kara sākumā, karojo Austrumpolijas teritorijā. Varbūt pienāks dieina, kad arī par viņiem kāds kaut ko uzrakstīs. Atceros, gids Augustovā runāja par "pārprasto nāvi", bet pārprastas nāves jau nav.

Domāju, tāpat, kā mēs dodamies svētceļojumā uz Aglonu, mums būtu jāiet kājām uz latviešu strēlnieku ciņu vietām Polijā, Ukrainā vai Krievijā ar Aleksandra Čaka poētisko testamentu "Mūžības skartie" ceļasomā, uzaicinot līdzi divus mācībspēkus – **Kruka** un **Taivāna** kungus, lai šie padomātu, kā

ar uguns zīmēm pierē senči gāja uguni, atpakaļ neeskatoties. Latviešu tautas ģenialitāte izpaužas ne tiem, kā Krišjāns Barona, Gustava Bergmana un citu savāktajās tautasdīzesmās, bet arī mūsu valodā, kurā iekodēts kāds nemirstības kods. Latviešu ornamenti ir ieguvuši otro un trešo elpu. Gandrīz nav tādas latviešu mājas un ģimenes, kur neatrastu kādu latvisku segu, galdautu, dvieli, cīmu pāri, jostu vai vismaz prievidi. Šķiet, šādā latvisķā kolorītā augušam cilvēkam jābūt piezemēti kurlīmēmam, lai neiegūtu latvisķā domāšanas kodu. Turklat mūsu spēks nav tikai kā Lāčplēsim ausis, bet galvenokārt sirdi un katrā ādas kvadrācentimetru.

Kā Kurzemē

šu kustība, sāka iznākt progresīvās "Pēterburgas avizes".

Nezinu, ko saka vai nesa ka Vārbūtības teorija, bet mistiski zīmīgi, ka šīs abas antilatvisķās uzstāšanās (Kruka un Taivāna publiskie izteikumi) ir radušās drīz pēc Skolēnu Dziesmu un Deju svētkiem. Ja jaunā paaudze tā dzied, dejo, demonstrējas Rīgas ielās, gavilē un pat smaida un smejas – energijas pārpilnībā, neskatoties uz nospiedošu karstumu, tad tā tiešām ir liela latviešu "bezkaunība". Tie ir paši laimīgākie briži cilvēka mūžā, kad viņš dzied, dejo, muzicē par prieku sev, citiem, dāvinot šo prieku Dievam. Viņi it kā mums saka: laime nav jāmeklē – tā ir tā pati viela, no kuras

žnotajām debesim! Un tiešām, cik skaistas ir debesis virs Daugavas – neatnemiet mums tās, Taivāna un Kruka kungi!

Atis Kronvalds izgudroja vārdu "Satversme". Tās ir tās garīgās un emocionālās latviešu savstarpējās saites – vienojošais Indras tīkls, par kuru raksta kultūrēsturnieks Artūrs Goba.

Šķiet, krievi, sovjetiski domājošie, iepotējuši mūsu tautas dabā ciniski vīzdeguņu attieksmi. Bet pirms vairāk kā simts gadiem dzejnieks Andrejs Pumpurs rakstīja :

Lai runāja, ko runāja,
Sveši ļaudis daudz
runāja,

Ko runāja sveši ļaudis,
To tu līdz nerunā!

Lasu Ēvalda Valtera tulkošas Lafontēna fabulas, un liekas, ka Lielā Franču 1792.gada revolūcija notikuši tikai vakar. Franči gilgotinēja, nogalināja savu karali, un tagad vairāk nekā pēc 200 gadiem maksās par to ar sociālām problēmām. Protams, tas nav viegli, bet viņiem būtu jāatvainojas karala pēcnācējiem un radiniekiem un jāatjauno Francijā monarhija, bet ne jau mums teikt priekšā, kas viņiem jādara. Kāds apskatnieks avīzē "Diena" joko, ka Latvijai vajag atombumbu. Nē, Latvijai vajag monarhiju!

Vēsturiski, nostiprinoties latviešiem ekonomiski, atplaukstot mūsu kultūrai, mainījās arī šeit dzīvojošo vāciešu domas par mūsu tautu. Ja 1819.gadā Zemgales mācītājs Adams Kondrādi aicināja latviešus pārvācot, tad pēc 1905.gada revolūcijas pat viskonservatīvkie no viņiem no šīs domas atteicās.

"Krietna, apdāvināta, centīga tauta" – tā par latviešiem rakstīja Zlēku mācītāja meita L.Harmsene 1911.gadā, slavejot arī latviešu tautības skolotājus. Izrādās, gana mums tērauda!

Mūsu spēks nav tikai kā Lāčplēsim ausīs, bet galvenokārt sirdī un katrā ādas kvadrācentimetrā."

mēdz sacīt: kurzemnieka gods ir sirds. Un tāpēc, ejot gar Krišjāna Barona pie minekli, pacel acis uz augšu un noliec tā pakājē ziedus!

Atceros kādas sabiedriskās kristības Atmodas sākumā. Vienai meitenei bija sleptas problēmas ar kāju, un, dziedot rotaļdziesmu "Sēju, sēju magonītes", tas kļuva labi saskatāms. Cik delikātā veidā to pārāda folklorā, šajā gadījumā rotaļkustības! Globālistam, protams, ar to nepietiek, viņš grib pediatra iizzīpu...

Latviešu tautas paruna saka: "Dzelzs diezgan, tērauda pietrūkst." Mums pietrūkst tāda dižvīra, kāds bija Krišjānis Valdemārs, kurš gudri prata izmantot krievu augstākās varas vēlmi "izmantot latviešu elementu pret vācu elementu". 1862.gadā Krišjānis Valdemārs apstāgāja latviešu studentus Tērbatā, un sākas Jaunlatvie-

sastāvi tu un es – viss Visums.

Katra lieta ġenerē prieku, piemēram, kurzemnieču tautastēri, kuros tik daudz sarkanās krāsas, kas liecina par erotisku auglības kultu cildinošu pasaules uzskatu. Bēda palikta zem akmens, lai ignums skaitumu nebojā. Arī mūsdienu modernists Knuts Skuje-

niks raksta:
Kad akmens novēlies
no sirds uz tā var
arī pasēdēt.

Klusumā meditejot, izbaudīt prieku, kas nav atkarīgs no apstākliem, tas permanenti piekrīt jums pašam, un to "pēc būtības" neiespēido ārējais fons – krīze.

Kādā Jēkaba Janševska romānā satiekas divi ubagi - leisu un latviešu. Kādi spozi dialogi risinās viņu starpā! Cik daudz attapīgas asprātības, dzives vērojumu, un kā viņi skatās uz Sauli, Mēnesi un zvaig-

zītā valstī nekādas vēlēšanas nevar tikt uzskaitītas par legitīmām. Un tāpēc latvju tautai nelegitimu Saeimu pieņemtā likumdošana būtībā nav pat saistoša.

Čekisti, komunisti un okupācijas atbalstītāji paši sevi iecēļ deputātu kan-

okupētā valstī nekādas vēlēšanas nevar tikt uzskaitītas par legitīmām. Un tāpēc latvju tautai nelegitimu Saeimu pieņemtā likumdošana būtībā nav pat saistoša.

Vairums latviešu savā domāšanā jau ir pārkrievoti – par kādu patriotismu varam runāt?! Tāpat naturalizēts okupants nav nekāds Latvijas pilsonis, un jābūt likumam, kas Aldermanes sataisītajiem *naturalistiem* liedz iespēju (anulē vēlēšanu tiesības) piedalities Saeimas vēlēšanās.

Deokupāciju un dekolonizāciju ir jāpalīdz veikt ASV, Anglijai, Krievijai un Vācijai, un iepludinātie okupanti jāizdala pa šīm valstīm – lai dzīvo tur. 1 miljonu okupantu, *kerzas zābacos*, izdalit pa okupācijā līdzvainīgajām valstīm nav nekāda problēma, un tas ir paveicams samērā īsā laika periodā.

RUNĀT LATVIISKI – TAI JĀBŪT NORMAI

Daži "DDD" lasītāji ir pauduši interesi par satiksmes ministra Kaspara Gerharda lēmumu atstāt krievvalodīgā TV5 raidījuma "Bez cenzūras" tiešraides studiju pēc tam, kad viņam tika liegta iespēja uzstāties latviski. Vai tas būtu vērtējams kā liels ministra sasniegums?

Aivars Garda: Es redzēju šo raidījumu. Starp citu, šī nav pirmā reize, kad "Bez cenzūras" vadītājs **Mamikins** parādīja nekaunību – arī es esmu pāris reizes piedalījies šajā TV5 raidījumā un pārliecinājies par tā vadītāja bezkaunīgumu.

Tātad Mamikins bija uzaicinājis uz interviju satiksmes ministru Gerhardu no apvienības "Visu Latviju" – TB/LNNK". Sākumā raidījuma vadītājs runāja krieviski, Gerhards atbildēja latviski. Tad Mamikins pajautāja, vai satiksmes ministrs tomēr nevarētu cienīt krievu auditoriju un runāt krieviski. Gerhards atteicās un paskaidroja, ka bija iepriekš brīdinājis, ka runās tikai latviski. Tad Mamikins nekaunīgi studijā ieacīnāja vēl trīs dalībniekus, nosēdināja viņus ministram blakus, un būtībā Gerhards kā skolnieciņš, kā piektās ritenis bija spiesta noskatīties, kā okupanti savā starpā runājas. Viņš piecēlās un aizgāja. Sāda rīcība bija loti pareiza un adekvāta. Viņš to varēja izdarīt pat ātrāk.

"Visiem ir tiesības un pienākums runāt latviski Latvijā, taču tik daudzi izdabā okupantiem un runā ar viņiem krievu valodā, it kā tas būtu kaut kas ļoti labs."

Tomēr vēršu uzmanību uz vēl kādu niansi. Mamikins raidījumā parādīja arī kadrus, kuros redzams, ka Gerhards ar žurnālistiem sarunājas krieviski. Lūk, Latvijas Nacionālā fronte uzskata, ka krieviski ar Latvijas krievvalodīgo presi var runāt tikai, lai kārtējo reizi šos okupantu drānkus, kuri nav iemācījušies latviešu valodu, viņu valodā aizsūtītu "uz trim burtiem" no Latvijas. Bet – tai ministrs vai es kā LNF prieķssēdētājs atskaitītos okupantiem par savu darbu krieviski, kā to ir dārijis Gerhards, Dombrovskis un citi, – tas taču ir zem jebkādas pašcieņas. Vienīgi Zatlars jau pašā sākumā pieņēma cienīgu lēmumu ar okupantiem nerunāt krieviski.

Šim tēvzemietim, "Visu Latvijai!" pārstāvim, taču vienmēr būtu jārūnā latviski, nevis tikai pirms vēlēšanām! No šī viedokļa, protams, Gerhards, tēlaini izsakoties, dabūja pelni "pa muti" no okupanta par to, ka viņš nav konsekvēnts.

Ei uzskatu, ka šajā situācijā, kad runāšana latviešu valodā vēl nav kļuvusi par normu, lielā mērā vainojami ir ierēdnī, politiķi, dažādas valsts amatpersonas, ārsti, pārdevēji un citu amatā latvieši, kuri savas iztāpības dēļ ar okupantiem runā krieviski. Visiem ir tiesības un pienākums runāt latviski Latvijā, taču tik daudzi izdabā okupantiem un runā ar viņiem krievu valodā, it kā tas būtu kaut kas ļoti labs. Viens otrs "gudrīnieks" savos pārtuļojumos jau aizgājis tiktāl, ka stāsta, ka latviešu pašapziņu nevar pacelt ar okupantu izraidišanu... Kad no latviešiem es dzirdu šādas mulķības, man tik tiesām paliek nelabi. Viņi nav padomājuši – vai tad krievi tauta, padzenot francūžus un vācu nacistus, nepacēla savas tautas pašapziņu? Vai tad krievi būtu augsta pašapziņa, ja vācieši un vācvalodīgie, kas fašistiski izturētos pret krieviem, būtu aptuveni puse no visiem Krievijas iedzīvotājiem un majoritāte lielākajās pilsētās?

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Es balsošu avansā

Mums vēl ir, par ko balsot. Balsosim kaut avansā par kādu no divām līdz trim atlikušām daudzma latviskākajām partijām (partiju apvienībām), zinot, ka arī tās līdz pat šim laikam nav ideālas un nav izpildījušas 1996.gadā 22.augusta Saeimas pieņemtās deklarācijas "Par Latvijas okupāciju" pamātnostādnes – galvenokārt attiecībā uz neveikto deokupāciju, dekolonizāciju un okupācijas seklu likvidēšanu.

Pašreizējā situācijā, kad valsts vara ir nepiedodami glēva un vāja, jo apzināti, mērķtiecīgi tikusi sadrumstalota, kad vēl Krievijas okupantu un kolonistu piektā kolonna faktiski netraucēti veic savas pretlatvisķās darbības, mēs nedrīkstam atslābināties, lai nezaudētu valstisko neatkarību un Latviju.

Ceru, ka mēs gaidāmajās 2.oktobra Saeimas vēlēšanās nevienam Latviju un tās brīvību neatdosim un nepārdosim! Citas izvēles mums pašlaik nav: vai nu balsot par latvisķām partijām, kādas tās ir; vai arī par nonākšanu Krievijas sastāvā – šoreiz uz mūžīgiem laikiem.

Antons Dundurs

VĒSTULE

Saeimas vēlēšanas jeb pašiecelšanas farss

K.Viterungs

Latvijā nevar būt demokrātiskas, godīgas vēlēšanas līdz laikam, iekams valsts nebūs pilnībā deokupēta, un Latviju nebūs pamējis pēdējais okupants.

Šie visi rīkotie vēlēšanu farsi, sākot no 90-tajiem gadiem, ir netaisnīgi, viltoti, nelikumīgi un nesaistīsi latvju tautai, jo vēlēšanas organizē, kontrolē un rezultātus finansē Kremla pakalpiņi. Padomājiet paši – starptautiskais noziegums turpinās, Latvija vēl joprojām faktiski ir okupēta, šeit uzturas simtiem tūkstoši civilokupantu un 40 000 atvalinātu okupāciju karaspēku militāristu.

Kā būs šoreiz, pēc kārtējā vēlēšanu farsa, ar okupācijas atzīšanu, ar deoku-

okupētā valstī nekādas vēlēšanas nevar tikt uzskaitītas par legitīmām. Un tāpēc latvju tautai nelegitimu Saeimu pieņemtā likumdošana būtībā nav pat saistoša.

Čekisti, komunisti un okupācijas atbalstītāji paši sevi iecēļ deputātu kan-

“Čekisti, komunisti un okupācijas atbalstītāji paši sevi iecēļ deputātu kandidātu sarakstos un paši organizēti “saskaita” (sadala) balsis.”

okupēta (tas ir starptautiski atzīts) un deokupācija nav veikta (starptautiski nav atzīts, ka Latvija ir deokupēta), tad pašreizējā vēlēšanā Latvija ir OKUPĒTA valsts. Bet didātu sarakstos un paši organizēti "saskaita" (sadala) balsis. Tam nav nekāda sakara ar t

LASĪTĀJU VIEDOKLIS

Šķiet, tikai revolūcija kaut ko mainīs...

Esmu ļoti sarūgtināta par Nacionālās apvienības "Visu Latvijai!" – "Tēvzemei un Brīvībai"/LNPK vēlēšanu programmu. Tur neatradu ne vārda par deokupāciju un dekolonizāciju. Uzvars tiek likts uz mums visiem tik ilgoto latvisko Latviju, bet kā gan pie tās noklūt bez pilnīgas okupācijas sekū likvidēšanas? Viņi uzsver, ka cīnišoties par Latvijas attālināšanos no Krievijas ietekmes zonas, jo Latvija piederot Rietumu civilizācijai. Pie dodiet, bet es nevēlos nedz Austrumu, nedz Rietumu ie-

Aprienības "Visu Latvijai – TB/LNNK" mērķis, šķiet, ir tikai tukša runāšana, tāpēc tos arī laiž ēterā un ļauj "kulstīt mēles", lai kārtējo reizi apmulķotu pēc taisnības izslāpušo latviešu tautu."

tekmi! Vai tad vergošana Valūtas fondam ir patikamāka par Krievijas ietekmi? Šādi latvisku Latviju mēs tācu nesasniegsmi.

Kāda tad ir šīs aprienības izslavētā "Rietumu civilizācija"? Vai homoseksuālisms un citādi Rietumu "sasniegumi"? Bez tam, domāju, ka pēc pilnīgas okupācijas sekū likvidēšanas un "piektās kolonnas" deportēšanas mēs taču varam ekonomiski sadarboties ne tikai ar Rietumiem, bet arī ar Austrumiem – Krieviju, Ukrainu, Baltkrieviju, Ķīnu utt. – protams, gan vienā, gan otrā gadījumā ievērojot latviešu tautas intereses.

Mana pārliecība ir tāda, ka latviska Latvija nav iespējama bez dekolonizācijas, bez okupantu pūla izraidišanas. Aprienības "Visu Latvijai – TB/LNNK" mērķis, šķiet, ir tikai tukša runāšana, tāpēc tos arī laiž ēterā un ļauj "kulstīt mēles", lai kārtējo reizi apmulķotu pēc taisnības izslāpušo latviešu tautu. Kaut daži jaunieši no "Visu Latvijai!" ir godīgi un patiesi nacionāli domājoši, viņu vadonis **Raivis Dzintars** ar savām ambicijām, pēc manām domām, ir veci, nederīgo tēvzemes "pakaļdarinājumus". Esmu noskumusi par "Visu Latvijai!" jaunesiemiem.

Gribēju balsot par viņiem, jo domāju, ka citi ir vēl sliktāki. Taču, iepazīstoties ar šīs aprienības nejēdzīgo vēlēšanu programmu (iespējams, tur savu roku ir pielikusi TB/LNNK), nejētu vairs motivāciju, kāpēc iet un balsot par šādu būtībā prokrieviskā režima butaforisku oponentu partiju. Šķiet, stāvokli mūsu valstī var mainīt tikai revolūcija.

Paldies laikrakstam "DDD" par negrozāmo nacionālo stāju!

Ar cieņu,

Silvija Matroze
Carnikava

Pietiks beidzot vēja priekšā liekties!

Beidzot pienācis laiks saprast, ka vārdi – Tēvzeme, Dzīmtene un Valsts - jātulko pareizi nevis tā, kā to dara līdz šim vēl kopš 1940.gada.

Jebkuras pasaules tautas piederīgais, ja viņš ir valsts pilsonis, aizstāvēs to valsti, kas viņu ir pieņēmusi, un cienīs tās likumus un pamatiedzīvotājus. Aizstāvēs pret jebkuru naidu, cienīs un zinās tās valsts valodu – citi varianti nav iedomājami.

Bet, kas notiek mūsu valstī? Latvijas valsts ir kā dzīvoklis, kur izirē istabu kādam cilvēkam, bet pēc tam viņš paziņo, ka tā istaba pieder viņam. Tāpat notiek ar krievu nāciju un tautu mūsu valstī, kas var paziņot, ka, tā kā latviešu šeit dzīvo mazāk kā piecdesmit procenti, tā vairs nav Latvija un krievu valodai jābūt valsts valodai, okupācija nav bijusi. Lai gan Latvijas iedzīvotāji, tostarp invalidi, bērni un veci cilvēki, 1940. un 1949. gadi bez tiesas ir nogalināti un nosūtīti uz koncentrācijas nometnēm, krievu politiskās partijas neatzīst deportācijas un genocīdu pret Latvijas valsts iedzīvotājiem. Tas tācu ir noziegums pret Latvijas valsts iedzīvotājiem!

Neatzīt kļūdas vēsturē – tas nozīmē atbalstīt noziegumus pret cilvēci arī nākotnē. Tīši tiek kurināts naids starp tautām, un to dara krievvalodigo politiskās partijas. Tā ir nīrgāšanās par daudzu mūsu valsts iedzīvotāju svēto piemiņu, kas neizturēja to necilvēcību, ko pret viņiem vērsa komunistiskais režīms Krievijā un Latvijā okupācijas režīms. Cilvēki tika nežēlīgi nogalināti, vai arī veselība neizturēja nežēlīgumu. Daudzi vairs nav starp mums.

2010.gada vēlēšanās ir pēdējais brīdis, lai godinātu viņu piemiņu un pieliktu punktu citas valsts kārei mācīt mūsu tautu. Balsosim pret krievu politiskajām partijām, jo viņu naids pret latviešu tautu ir skaidri redzams!

Uz vēlēšanām iesim, lai nepieļautu vēlreiz okupāciju. Aicinu kā politiski represētāis, kas dzīmis Krievijas koncentrācijas nometnē, jo tur 1949.gadā tika ieslodzīti mani vecāki.

Andris Brīgīs

Drošie teiks savu vārdu!

Īsumā par legionāru salidojumu Sinimegedē

Bruno Javoiss

Igaunijā

Kā katru gadu, tā arī šogad, jūlija pēdējā sestdienā Sinimegedē (Zilie kalni) kauju vietā Igaunijas Ziemeļaustrumos, 15 kilometrus šaipus Narvai, pulcējās tie, kuriem nav vienaldzīga Igaunijas vēstures viena no asiņainākajām lapaspusēm – gandrīz deviņus mēnešus ilgstošā aizstāvēšanās pret iebrūkošās Sarkanarmijas gandrīz desmitkārtīgo(!) pārspēku.

Narvu un Narvas upes līniju igaunī un vācieši noturēja līdz 1944.gada jūnija beigām. Cīnās piedalījās arī daži citi rietumu sabiedroto divizijas. Galvenais smagums tomēr bija jāiznes igaunu leģiona vikiem. Jūlijā krievu armija uzsāka izšķirošo uzbrukumu. Zeme jaucās ar debesīm. Kad uzbrucēju smagā artilērija ārdīja pirmo aizsardzības līniju, igaunī atkāpās uz trešo. Tīkko uguns tika pārsiesta uz otro līniju, vīri, izskrienot cauri uguns sienai, atkal pārcēlās uz pirmo. Trīs nozīmīgākās augstienes atkārtoti gāja "no rokas rokā". Līdz pēdējai robežai noasīnoja abas puses. Līdz pienāca Hitlera pavēle atstāt Igauniju.

Vienā no trim – Grenadieru kalna virsotnē uzceļts no apkārtēnā savāktājam šķembām sametināts milzu krusts. Zem tā tad arī pulcējās vēl dzīvi palikušie šo kauju dalībnieki, viņu tuvinieki, draugi un šārīgi igaunu leģionāru salidojumu izvērtušos pasāku-

ma atbalstītāji.

No Latvijas šajā pasākumā uzstājās Nacionālo

ēvelētiem dēlgaliem sakonstruētus lēgera sētas stabus rotāja droši vien kā-

karavīru biedrības vadītājs Edgars Skreija, Jēkabpils novada pārstāvis Gundars Kalve un Pērkonkrusta nacionālistu organizācijas vadītājs Igors Šiškins. Viņu runas izteiksmīgi tulkoja igaunu avizes "Voitleja" ("Cīnītājs") redaktore Jānika Kressa. Viri uzsverā, ka igaunu un latviešu ieroču brāliba bija nozīmīga gan Neatkarības cīņās, gan Otrajā pasaules karā, bet varbūt pat vēl nozīmīgāka ir šodien. Kalves runā bija saklausāms pārmetums mūsu valdibām par nepietiekamu atbalstu Gruzijai, bet Igors Šiškins savu runu nobeizda ar tradicionālo "Cīnītāji sveiks!".

Pakalnē pie lielceļa savu pasākumu bija noorganizējuši dīvaini, kuri paši sevi dēvē par "antifašistiem". Vairāki desmiti cilvēku, no kuriem gandrīz puse bija ietērpusies strīpainajās GULAG-a cietumnieku drānās, izskatījās visai nozēlojami. No

dā supermarketā pirktais dekoratīvas dzelondrāšu stīdziņas. Ar fotogrāfu Aloīzu staigājām starp šiem nabaga cilvēciem, ieskaņāties viņiem sejās. Līkās, daļa no viņiem nemaz nezina un nesaprot, kas te

"Ir dažas iestādes, kas rūpējas par Igaunijas tīribu. Vai tādas ir arī Latvijā?"

vispār notiek. Blakus ir paraeztīcīgo kapi. Jautāju vienai stipri pāri pusmūžam tantinai, ko viņa te dara. "Oi, sinoček, zdes navernoje kovo to horoņīt budut," viņa, pirkstu pie lūpām pliekusi, mani "nomierināja". Skumji, ka viens no daļīniekiem bija atbalstījies uz ista Latvijas karoga – pareizās krāsās un proporcijās. Vai likumos nevajadzētu būt pantam par mūsu valsts karoga zaimošanu?

Nekādu sadursmju nenotika. Nākošās dienas avīzēs pamanīju virsrakstus

vai sieva ir steidzīgi jānomaina" - kā veca dzega, kurai nevar uzticēt jumta turēšanu. Lai nav jāsauc "kalpus no tumšiem siliem uz ceļa". Tie "kalpi" jau nekur nav pazuduši. Tāpat kā Imanta "zem Zilā kalna" tie gaida savu laiku.

Ja būtu dzīvs gaišreģis Finks, viņš droši vien teiktu: "Jūs redzēsit, ka šie mošķi ar "georga lentēm" te ilgi vairs apkārt nebraukas. Nav tālu bridis, kad glēvie klūs vēl glēvāki, un tad drošie teiks savu vārdu. Viņu priekšpulkus to teic jau šodien."

Rātnā latviešu tauta, pacel savu pašapziņu!

Ārēji rātnā latviešu tauta – gadu simteņos "anšēndīgi", labi audzināta priekšzīmīga skolniece – tagad neuzdrošinās kā slovāki, grieķi vai citi iebilst un pretoties svešu varu iegrībam un vēlmēm, kas nāk it kā no "sirsīgas draudzības" – no ASV, Eiropas vecākajām māsām, Krievijas, Izraēlas (kura no savas teritorijas padzinusi un iznīcinājusi pamatiedzīvotājus – palestīniešus, piekopdama gan Stalīna, gan Hitlera metodes, ceļot mūri un bloķējot Gazas rajonu, kā Hitlera karaspēks savulaik Ļeņingrādu)... Pieļauju, ka *gīlmani* un viņam līdzīgie vēlas likvidēt Latvijas valsti, lai šeit dibinātu jauno "Jeruzalemi" Krievijas cionistiem, kas jūtas apdraudēti no arābiem un palestīniešiem, kuri cīnās par savām mājām.

Daudz kas Latvijā noticis aplami, un tomēr vienmēr pastāv iespēja visu labot un laboties pašiem, ja tikai ir laba griba un vēlēšanās. Laboties var arī ārēji rāmas tautas, un latvieši to jau ir pierādījuši vēsturei ne reizi vien.

"Priekšzīmīgie" latvieši, padomājiet! Krievu armija aizgāja, bet zvērinātie, atvalinātie sarkanās armijas virsnieki ar savām ģimenēm palika..."

meklējumos, nevis cīnīties pret to, kas šeit notiek.

Labošanas darbus ir jāsāk ar dekolonizāciju! Tā atbrīvosimies arī no visvisādiem parazītiem – bijušajiem kadru daļu vadītājiem, politrukiem un direk-

"*Priekšzīmīgie* latvieši, padomājiet!

Krievu armija aizgāja, bet zvērinātie, atvalinātie sarkanās armijas virsnieki ar savām ģimenēm palika..."

9.maijā pie savas uzvaras staba? – Ne jau dēļ uzvaras pār fašistisko Vāciju, bet pār latviešiem, lai šeit būtu viņu – okupantu pēcteču – dzīmtene ar viņu likumiem un "tikumiem"!

Eiropas Savienība ar savām regulām, kvotām un notām panākusi, lai Latvija būtu nabadzīgāk ufabagu valsts visā ES. To "burkānu", ko Eiropa piedāvā, bauda izredzētie, bet ne tauta. Latvieši tikai dzied: "Tā vienmēr ir bijis un vienmēr tā būs, ka māldevis mālēs un skroderis šūs..." Bet nu jau ir tik daudz samālets, ka nezin kā nomazgāt! Daudziem šķiet vieglāk kravāt čemodānumus un laisties, kur deguns rāda, laimes zemes

toriem, kuri ir atvalinātie sarkanās armijas virsnieki, arī smagos kriminālos un citos noziegumos sodītas personas, un tādiem kā Gilmans ar savu "kompaniju". Kā latviešiem naidīgs spēks lai viņi zūd uz savu etnisko dzimteni, kā to dara spiegošanā apsūdzētie vēstniecības darbinieki, ar kuriem valstis daudz nezemējējas! Pēc dekolonizācijas paveikšanas pienāks arī latviešiem tādi laiki kā tām tautām, kas stingri ir pastāvējušas uz savām etnikajām tiesībām un brīvībām – pašiem sava brīva teritorija, kultūras attīstība, valodas izkopšana, kāroga neaizskaramība. Vai kādā brīvā valstī vēl kāds ir nošaucis degunu valsts

karogā, kā to paveica viens riebigs okupants Latvijā?

Vēl piebildīsu, ka ārpolitikā Baltijas valstīm jābūt vienotām – jāaiatzīt kopējās intereses kā vienam veislumam.

Viena bezdelīga vasaru nenes, tādēļ visiem kopā, kā barikāžu laikā, jālauž valdošā partokrātija, izteikti savītie grupējumi, kā kolaboranti-iztāpēs, pakalpiņi svešām varām un to interesēm. Latvijā var būt tikai viena – latviešu tautas – labklājības interese.

Ko gan gūst saule, raidama gaismu, siltumu, uzturot dzīvību virs zemes? Nesavīgi un pašaizlīdzīgi bija latviešu strēlnieki, leģionāri, kuri darīja visu iespējamo par savas Dzīmtenes smilšu sauju, bet nu daudziem nav arī tās...

Celsim augšā savu pašapziņu darbos, ne vārdos, kuriem neseko darbi! Tādas ir manas domas par šo laikmetu. Domājiet un darriet labāk par mani! Lai nacionāli domājošie par savu tautu un Tēviju vairs netiek lamāti par fašistiem!

Tev mūžam dzīvot, Latvija!

Ticībā, cerībā un mīlestībā
Lilija Treice

TAUTAI IR JĀDZĪVO!

Saruna ar LU Filozofijas un socioloģijas institūta vadošo pētnieci Dr.sc.soc. **Dagmāru Beitneri**

Turpinājums no iepriekšējā numura

ZUDUSI SPĒJA SEKOT IDEJĀM

Dagmāra Beitnere:

Latvieši šodien neredz idejas un nemāk par tām diskutēt, taču to var iemācīties, jo kādreiz mēs to mācējām. Jāsaredz ari tas, ka esam daudz zaudejuši no tautas intelektuālā un pašaizliedzīgā spēka. Sākot ar 1905.gadu, visu 20. gadsimtu bojā gājuši un pa pasauli izklidēti loti daudz spējigu un drosmīgu cilvēku.

Mūsu ētikas profesors Augusts Milts norādīja, ka ekstremālos apstākļos bojā iet nācijas labākā daļa – cilvēki, kuri iestājas un aizstāv citus. Latvieši ir skaitliski neliela nācija, tādēļ katrs šāds zaudējums ir liels trieciens. Latvieši loti daudz zaudejā Pirmā pasaules kara laikā, būtībā nācija sadalījās, jo daļa taču aizgāja cīnīties par lielajām pasaules idejām. Domāju, ka šis vēstures posms latviešos ari radīja nepatiku pret lielām idejām vispārības labā.

Vilšanās idejās, orientēšanās tikai uz praktiskām lietām izskaidro, kādēļ mūsu tautai tik tuvs ir vārds "izdzīvošana". Mēs nevis dzīvojam, bet tikai izdzīvojam. To saķa ari emigrācijā mītošie latvieši.

DDD: Tas laikam izskaidro, kādēļ tāds dižgars kā Rainis netiek pieņemts. Būtībā ikviens, kurš nāk ar ideju kalpot savai tautai un vispārības labumam, tiek izstumts un nozākāts. Šodien latvieši nevēlas vieno-

viešiem piemīt savrupības mentalitāte, bet tāda ir daudzām pasaules tautām, piemēram, norvēģiem. Taču tas nenozīmē, ka mēs nevaram iemācīties sarunāties. Francūzi, piemēram, skolā māca sarunāties un attīstīt kādu tematu, kopīgi virzot kādu domu.

Sarunāties un vienoties par kaut ko ir loti grūti – to redzam no savas pieredes. Sociāldemokrāti jau 1905.gadā izvirzīja ideju par neatkarīgu Latviju, bet tā palika bez attīstības, jo cilvēki gluži vienkārši nespēja vienoties savā starpā. Atgrušanās no otra piedāvātās idejas, manuprāt, ir iemācīta reakcija. To var labot. Runājiet, diskutējiet, ieklausieties vārdos, ko runājat, vai jūsu teiktie vārdi atbalsta otru cilvēka domu, vai atgrūž? Vairāk atbalstiet otu.

DDD: Kādēl tad ar tādu sajūsmu pieņemam svešinieku, no ārvalstīm atbraukušo "gudrinieku" ieteikumus un pamācības?

D.B.: Skandināviem, konkrētāk, zviedriem, ir tā pati "slimība". Karaļnama krīzi paši nevarēja atrisināt, tādēļ uzaicināja franču karali Bernadetu. Būtībā tāda prakse ir visur pasaule. Ja mēs no skolas trenētu bērnus sadarbīties, strādāt komandā, sadarbīties intelektuāli, loti daudz kas mainītos.

DDD: Lai cilvēki spētu sadarbīties, kooperēties, jābūt attīstītai apzinābai.

D.B.: Vēlreiz atgriezīšos pie Kuršu šonīniem. Viņu bēdīgais piemērs, brīvceemu izšūšana, pierāda, cik grūti baram pārtapt par tautu, par apzinīgu sabied-

neja Taivāns un Streips (Aleksandra Kiršteina ko-mentāru "Profesora Taivāna draudi – kaķa lāsti" par 30.jūlija radio raidījumu varat lasīt laikrakstā "DDD" Nr.16(220)). Kādēļ, jūsuprāt, šīs publiskās sarunas tendenciozi tiek virzītas nevis uz latviešu pašapziņas celšanu, bet gan tās gremdešanu, uzsvērot nepieciešamību latviešiem attiekties no savas identitātes?

D.B.: Vienā ziņā tas ir paradoksāli, ka šādus apgalvojumus izvirza nevis ārpus grupas, tas ir, latviešu tautai nepiederoši individu, bet gan paši latvieši. Nav brinums, ka par rusifikācijas politiku savā laikā rūpējās cariskā Krievija, Padomju Savienība, taču neizskaidrojami, ka latvieši paši mēdz izteikties nievājoši par savu kultūras mantojumu.

Profesora Taivāna izteikumus pozitīvākajā nozīmē varētu vērtēt kā provo-

brīvība, brālība, vienlīdzība. Ja brīvība šodien vēl ir palikusi, tad brālība un vienlīdzība ir pārveidojušās. To vietā ir stājušās divas citas "vērtības" – tolerance un citādiba. Šīs modernās vērtības rada situāciju, kas līdzvērtīgas normu sabrukumam. Tādēļ, atbilstot uz pamatjautājumu par nacionālajām vērtībām, manuprāt, mēs dziļojam laikā, kurā no jaunā sākas patieso vērtību definēšana, normu noteikšana.

DDD: Tolerance ir prātu jaukšanas instruments. Cilvēkiem māca būt tolerantiem pret jaunumu, neatgādinot, ka tādā veidā viņi kļūst neiecietīgi pret labo un pareizo. Ja tādas ir Rietumu vērtības, kas mums jāpieņem, tad mums tādas nav vajadzīgas!

D.B.: Es jums pilnībā piekrītu. Spilgts pie-

mērs tā saucamajām Rie-

sargam. Tas Latvijā jāmācās katram. Ja demokrātiskas sabiedrības pilsonis "atslābst", pārstāj interesēties par lēnumiem, kurus pieņem vara, tad varam nonākt līdz slepenības un visatļautības recidīviem.

Vai intelīgencei jāaudzina sabiedrība? Domāju, ka sabiedrībai jāaug pašai. Socioloģijā ir tāda tēma kā socializācija – tas nozīmē jaunu iemaņu apgūšanu, un tā ir visa mūzā garumā. Intelīgence var izteikt tikai tās noskaņas un viedokļus, kas virmo pašā sabiedrībā.

DDD: Jūs iepriekš teicāt, ka cilvēki negrib un nemāk sarunāties. Manuprāt, tas ir tādēļ, ka cilvēkiem bail izteikt savu viedokli un uzņemties atbildību par savu nostāju – vieglāk pateikt: "Man vienalga", nekā domāt, analizēt un meklēt argumentus.

D.B.: Tagad modē tā sau-

camais ētiskais relati-

vismītis, kad izliekas,

ka it

kā nav iespējams pateikt,

kas labs un kas slikts,

kas pareizs un kas nepareizs.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

"Nav brīnumi, ka par rusifikācijas politiku savā laikā rūpējās cariskā Krievija, Padomju Savienība, taču neizskaidrojami, ka latvieši paši mēdz izteikties nievājoši par savu kultūras mantojumu."

ties ap dekolonizācijas jeb taisnīguma atjaunošanas ideju.

D.B.: Ja runājam par idejām, tad pat akadēmikis Jānis Stradiņš atzina, ka latviešu zinātnieku vidū pārsvarā ir zinātnieki-praktiķi, tas ir, vairums zinātnieku ir vērsti uz eksaktajām nozarēm. Latviešiem ir maz zinātnieku humanitārajās zinātnēs.

Raiņa neveiksme, ko jūs minējāt, liek uzdot jautājumu, kāpēc latvieši nemil runāt par idejām?! Viens no iemesliem varētu būt 1905.gads, vilšanās lielajā idejā, nācijas sašķelšanās, kas rada apdraudējumu vēl šodien. Taču, manuprāt, ir vēl kāds cits apstāklis, ko līdz šim neesam izgaismojuši. Jūs droši vien esat ievērojusi, ka tad, kad cilvēki mēģina sarunāties par kaut kādam idejam, visbiežāk tiek izmantota atgrūšanas stratēģija, uz sarunu biedra teikto atbildot ar: "...nē, bet..." Lat-

rību. Pārveides process sākas tajā brīdī, kad cilvēki spējīgi uzupurēties kopējās lietas labā. Tām tau-tām, kurām bijusi aristokrātija, ir vieglāk attīstīties. Latviešiem gan arī bija sava aristokrātija. 20.gadsimta sākumā bija tūkstotis personālo muižnieku. Uzticība veidojas, kad tas, kuram ir daudz naudas, dalās tajā ar ciemtiem, iesaistot savos projektos apkārtējos. Diemžēl par viņiem nav rakstīts grāmatas, taču kultūra pāstāv caur atgādinājumu. Latviešiem jāstāsta par sevi, savu aristokrātiju, tā veidojot savas nācijas paštēlu. Sodien ir plašas komunikācijas iespējas, taču diemžēl komunikācijas līmenis ir loti, loti zems.

DDD: Sarunas sākumā jau pieminēju, ka pēdējā laikā aizvien biežāk tiek diskutēts par nacionāla-jiem jautājumiem. Jūs ari nesen piedalījāties sarunu radio studijā, kur jums ope-

tumu vērtībām ir homoseksuālisma ideoloģija. Ja kāds šodien kaut ko sliktu pasaka par homoseksuāliem jeb, kā viņi paši sevi sauc, gejiem, tad viņš tiek novērtēts kā reakcionārs. Tieki paziņots, ka pretēju viedokli gluži vienkārši nedrīkst paust. Tolerance no "lielo demokrātu" pušes vienkārši nav iespējama. No kultūras vēstures atceros, ka tad, kad Grieķijā 7.gadsimtā uzvarēja demokrāti, pirmais, ko viņi darīja, bija – viņi pakāra vienus savus pretiniekus.

DDD: Demokrātijas apstākļos muļķu vairākums ar vienu balsojumu nogali-nāja Sokrātu. Arī Latvija ir piemērs, kur demokrātijas apstākļos vairākums muļķu lēnumus. Diemžēl ak-mens jāmet arī tā saucamās intelīgences dārziņā, kura nav spējusi izglītot un audzināt sabiedrību. Jāse-cina, ka pati intelīgence nav nekas vairāk kā bariņš izglītotu muļķu.

D.B.: Manuprāt, demokrātija ir process. Demokrātija ir nozīmīga lieta, jo pieļauj varas dališanu, tādā nozīmē, ka ar varu da-lās lielāks cilvēku loks. Ir viens priekšnoteikums: nepieciešams skaidrāk definēt robežas – kas ir labs un kas slikts, kāda ir tava personiskā attieksme pret visu, kas notiek apkārt. Demokrātija paredz, ka katram pilsonim jābūt savai attieksmei, savam vie-doklim par visu. Tas nozīmē, ka ir jādomā, jāmāk spriest un pieņemt lēmu-mus, tas ne vienmēr ir vieglis.

Sabiedrība kopumā ilgāk dzivojušas tādās valsts pārvaldes attiecībās, kur valsts definēja konkrētas robežas; tagad katram pa-sam jābūt savu vērtību

Vasarai aizejot

Viss lēnām atvadās;
No ziedā ziedlapīnas krīt,
No kāta puķes lapa.
Un šajā pašā vietā,
Kad atnāksi tu citurit,
Vairs neuzsmaidis ziedā acis
Un tas, kas viņu balstīja
Un saulei pretīm cēla,
Būs sagumis,
Pie zemes placis.

V.M.J.

Novēlu mana laikraksta "DDD" redakcijas darbiniekiem spīvi turēties pretī mežonīgajam rudens vējam – buldozeram – Latvijas valsts ārdītajam!

V.M.Jēkabsone

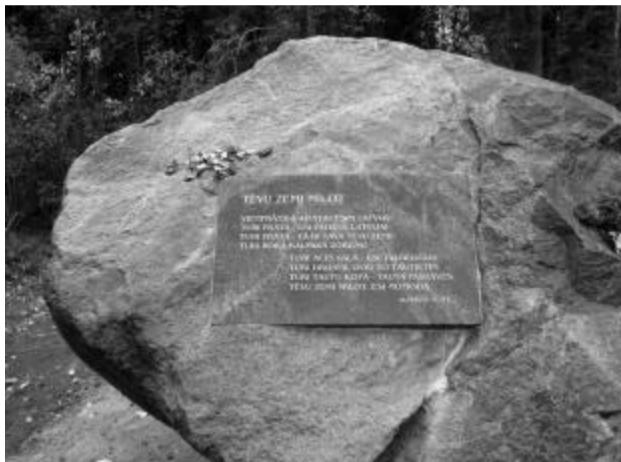
UZ TIKŠANOS SĒRMŪKŠOS!

Visi latviešu tautas patrioti tiek gaidīti pasākumā Amatas (pirms reformas – Skujenes) novada Sērmūkšos pie Latvijas nacionālo partizānu piemiņas ansambļa šā gada 25. septembrī plkst. 11.00.

Ipaši aicināti visi, kas bijuši izsūtījumā Buduvečagā, Kuciganā, Sopkā!

Sērmūkšos top piemiņas vieta nacionālajiem partizāniem, padomju represijās cietušajiem, Gulagā nomocītajiem, uz Sibīriju aizvestajiem cilvēkiem – top mūsu novada likteņdārzs.

**Elita Eglīte
Jānis Seksts
Alfrēds Suipe**

ABONĒJIET “DDD”

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

**3 mēnešiem – 3 latus
1 mēnesim – 1,25 latus.**

Indekss: 1164

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojet **1 latus** laikrakstam “DDD”.
Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt
atbalstu tā veidošanai iespējams arī,
pārskaitot ziedoju mu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesi Riga, 2010

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

(Reg.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktori vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespējots: SIA "Latgales druka", Ofsetespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LATVIJAS DĒMONKRĀTIJAS SAIMNIECISKIE ASPEKTI

Turpinājums no 1. lpp.

Cilvēkus – “zelta meklētājus” – vērvēja pa visu PSRS, daudzviet vervašanas plakāti bija izvietoti kā kinoafīšas. Visi jaunie dzīvokļi tika piešķirti iebrucejīm.

Bet tagad, lūdz, padomājiet, kāda ir pašreizējā situācija Latvijā. Tie paši imigrantti, kolonisti palika, un esošais stāvoklis Latvijā sāka veidoties uzreiz pēc 4.maija 1990.gadā, kad pasludinājām neatkarību, bet jaunu virzienu ieņēma tad, kad tika pasludināts kurss uz iestāšanos “Eiro-pas Savienotās Valstis”. Vienkāršo VDK un PSKP prihvītīgākās kapitālisma nomainīja regulēts – tas ir, pēc ES regulām veidots neoliberālais kapitālisms (protams, tas neatcēla valsts nozagšanas iespējas, kaut gan **Pasaules banka** vienā brīdi bija uztraukusies par valsts nozagšanu, jo varētu nepalikti resursi, ko nodot “ESV”).

Skaistie “ESV” lozungi bija apvīti spožiem lauru vainagiem, kuri šobrīd jau nokaltuši, un, pēc ES direktīvām un viszēlīgās atļaujas, nokritušās lauru lapas

ir atļauts izmantot bezdarbinieku bezmaksas zu-pām, par kurām īstenībā viņi ir samaksājuši ar sa-vu dzīvi. Šobrīd valsts ir iekšēji izlaupīta un starptautiski nozagta. Politiskā līdzība starp abām savienībām ir tik liela, ka nav nepieciešams beigt Harvardas universitāti, lai to sarežētu.

Padomju laikos latviešu valodu ļoti daudzās rūpīcas nevarēja pat sadzirdēt

“sie” subprodukti no Brīvās Pasaules.

Bites, protams, nav jābara ar cukuru, bet ir brīdis gada laikā, kad tās nedaudz ar to jāpiebaro – ti-kai nezin kāpēc tās mirst no šī importa cukura un saimnieces nevar pat ievārijumu no tā izvārit. Nejauši? Nē, te vairs nav ru-na tikai par ekonomisko uzbrukumu Latvijai, bet gan arī par Ceturtais pakā-pes ieroci (aiz Pasaules uz-

vajadzīgo pārpalikumu no-grūšana uz mazattīstītām valstīm, tas ir speciāli or-ganizēts genocīds.

Latviešu ekonomiskā migrācija uz citām valstīm – tie nav cilvēku izpriecu braucieni, bet gan centralizēti vadīta darba resursu pārdale un teritorijas atbrīvošana no latviešiem, kura domāta svešnieku un cittautiešu ieceļošanai. Zi-nātnē to sauc par Sestās pakāpes ieroci valstu pār-valdišanā – par Geogrāfisko genocīdu, kurš aptver piespedu migrāciju, izsū-tīšanu, nelabvēlīgas ap-kārtējās ģeogrāfiskās vi-des radišanu, kas liek cil-vēkiem doties uz citām zemēm, vai arī viņi gluži vienkārši izmirst.

Problēmu mums ir daudz, centīsimies tās aplūkot to savstarpējā saistībā un attīstībā. Mans mērķis ir uzsākt šo atklāto, brīvo diskusiju, lai mēs varētu izstrādāt stratēģisku plānu savas Nacionālās valsts izveidei.

Šobrīd valsts ir pazudu-si, pastāv tikai ES admini-strācija un administrējā-mā teritorija...

“Latviešu ekonomiskā migrācija uz citām valstīm – tie nav cilvēku izpriecu braucieni, bet gan centralizēti vadīta darba resursu pārdale un teritorijas atbrīvošana no latviešiem, kura domāta svešnieku un cittautiešu ieceļošanai.”

smēkētavās, šodien toties to var sadzirdēt Īrijas un pat Gruzijas krogos. Pa-domju laikos mums lika garās rindās stāvēt pēc de-sas lunķa un ananāsus da-līja tikai Komunistiskās partijas komitejās. Šodien toties mums ir “ilgspēlējo-

skata, Vēstures, Ideoloģi-jas, Ekonomikas), ar kuru Latvija tiek iekarota, tas ir, par psiho-fizioloģisko genocīdu, kas tiek veikts ar narkotiku, alkohola, parfi-mērijas, pārtikas produk-tu, sadzīves ķīmijas palī-dību. Tā nav vienkārši ne-

Par partijām – vērtējet paši!

Turpinājums no 2. lpp.

Un aprēķins pareijs – Godmaņa slēgtās vienošanās ar SVF būs jāpilda jaunajam premjeram, tiks-mēr paši varēs blaut un baktīt ar pirkstu, cik ļau-ni izdarās jaunā valdība... Cik naudas līdzekļu aiz-gaiga garām valsts kasei LC un TP valdišanas gados? Neviena valdība neuzdrošinājās valūtas maiņu uz-ticēt tikai Valsts Bankai, ne-vis privātkantorišiem. Arī SVF “gudrinieki” par to klusē, kaut gan viņiem Rie-tumvalstis valūtas maiņa ir valsts saimnieciskā darbī-ba. Tāpat visās Rietumu demokrātijās izglītību no budžeta finansē tikai valsts valodā. Kurš izrēķinās, cik procentu budžeta līdzekļu valsts izšķērde krievvalodīgajās skolās? Nekādas kri-zes (vismaz izglītībā) nebū-tu, ja LC un TP valdības bū-tu sekojušas tik pašapro-tamajam citu valstu (arī Krievijas) paraugam no valsts līdzekļiem izglītöt bērnus tikai valsts valodā.

Tāpat tieši LC pirms 20 gadiem pienēma likumu par zemi, atļaujot to iegā-dāties īpašumā katram, kam ir “skanošais”. Zeme-tā taču ir valsts teritorija! Bet LC, LPP un TP (tagad apvienība “Par labu Latvi-ju”) vislus 20 gadus mērķtiecīgi, apzināti šo zemi-valsti ir tirogojuši citas valsts pilsoņiem ar pašu darināto likumu spēku.

Arī **Šlesera** seja staro, vēstot, cik labi, ka Jūrma-lā īpašumus iegādājas “Jaunā Vilna” haizivis, kurām vairāk par īpašumu interesē iespēja ar uzturē-šanās atļauju apgūt ES valstis. Vai šis būtu tas **Godmaņa** 20 gadus ac-pērētais tilts no Austrumiem

uz Rietumiem? Labi, Krievijas mafiozi iegādāsies īpašumus, savedīs savus (rads rada galā) ļautiņus, bet īpašumus un tā apdzī-votās taču vajadzēs gan apkalpot, gan apsaimniekot... Vai kalpotājus ievedīs no Krievijas vai algos vietējos krievvalodīgos? Nebūsim naivi, šis pretval-stiskais likums paver vār-tus vēl lielākai krievvalo-dīgo masu iepludināšanai Latvijā. Uz šim jaunajām masām taču neattieksies likums par valsts valodu, un tas būs lielisks papildinājums jau esošajai piektajai kolonai un 9. maija svīnētājiem.

Cik jau tagad zemes īpa-šumu ir nelatviešu rokās? Tukuma lidlauku privati-zējis bijušais Krievijas ar-mijas virsnieks. Skrundas armijas ciematū privatizē mistiskas Krievijas fir-mas. **G.Saknītis** par 30 miljoniem latu pārdomd Krievijas firmai zemi Ro-pažos (Vecmežrungā). Me-žaparkā (kā eksteritoriālu platību) īpašumā iegādājas Krievijas “Gazprom”. “Latvijas gāzes” paspārnē ieperinājušies Baltijas jūras gāzes vada būves spi-ces viri. No vēstures zi-nāms, ka visos šādos kan-torus strādā augsti kvali-ficēti aģenti (čekisti) – ne jau Latvijas labumam. Ko-pā ar Krievijas vēstniecību sanāk vismaz trīs karstie punkti, no kuriem Kremļa polittehnologi nepastarpī-nāti spēj būt savas inte-reses, vadīt vēlēšanu kam-paņas, finansēt arī sev no-derigus mulķus...

Par ZZS jau izteicies ag-ronoms Andrejs Lucāns (“DDD” Nr.17). Bet nožēlu-raisa arī “Vienotības” se-vai 480 akcijas). Tāpat nez-no kurienes uzradās A.Aše-radens un Z.Drafens ar tā-dām pašām pirkstspējām. Tā bija liela nauda (neat-ceros, rublos, repšos vai latos). No kurienes trūkum-cietējai radās tādi līdzek-li?! Es nežēlojos par trūku-mu, bet spēju iegādāties maksimāli atļauto akciju skaitu vienai personai (450

jas. Pārbēdējēs no TP **Što-kenbergs** līdzinās tikai **Šķēles** “metastāzei” citā organismā. Trojas “tum-sais zirdziņš” ir arī **S.Éler-tes** grupējums. S.Élerete bi-ja I.Godmaņa pirmās val-dības preses dienesta vadī-tāja, pirms gaisā uzvir-moja doma par “Dienas” dibināšanu. Labi atceros, ka Élerete teleekrānā sūro-jās par grūto materiālo stā-vokli, kas spiež pamest zī-daini un sākt pildī grūto avizes redaktores darbu... Tomēr pēc pusgada, dibinot akciju sabiedrību “Diena”, viņa jau spēja iegādāties maksimāli atļauto akciju skaitu vienai personai

“Kurš izrēķinās, cik procentu budžeta līdzekļu valsts izšķērde krievvalodīgajās skolās?”

vai 480 akcijas). Tāpat nez-no kurienes uzradās A.Aše-radens un Z.Drafens ar tā-dām pašām pirkstspējām. Tā bija liela nauda (neat-ceros, rublos, repšos vai latos).

No kurienes trūkum-cietējai radās tādi līdzek-li?! Es nežēlojos par trūku-mu, bet spēju iegādāties maksimāli atļauto akciju skaitu vienai personai

da likuma pieņemšanai arī ir šāda summa. Bet varbūt tā ir domas materializēša-nās iespēja?

Ko es vispār gribu teikt? Tikai to, ka latviešu vēlē-tājus prasmīgi šķēl tie pa-si Kremļa polittehnologi. Bez tam, ipaši LC, LPP, TP ir pilni ar bijušajiem komuni-nišiem, kas kā ideoloģija ir tikpat neārstējama kā AIDS. Imūns bija tikai E.Berklays.

Aicinu domāt, pašiem vērtēt un neskatīties dažādu apšaubāmu aptauju uz-rādītos partiju reitingus, jo rezultātu (mums pasniegt) jau nevar pārbaudīt. Apbrīnojam precīzas vien-mēr izrādījušas A.Kaktiņa (varbūt cits uzvārds?) firmas veiktās aptaujas. Vērtēsim, bet ne pēc aptauju diktāta.